

крыта, безв да погледне внетре какво има, отнеса на мажа си. Мажъ и же открайши кошница та, видевши само мастакблка внетре, оскорбисе, и рече о жено, что е това; Она же abide измысли, да покрь срамъ свой сосъ тол начинъ, сирѣчь рече мъ: яви се на сонъ, защо тздеъ єдного слона (фила), и кога тздеъ, не знамъ какъ, срѣтихсе отъ него, и съ настапи ме сосъ нозе те си: а азъ abide се разбоди сосъ многъ страхъ и трепетъ, и отидохъ при сноткователя: кой то ми рече: да направимъ, като съ новъ образъ хлѣбъ сосъ медъ замесенъ, и дати го да да, да го тзѣдешь, за да се разрѣши сонъ безъ бѣдстви. И за таа прочее причина азъ медленно направи тоа хлѣбъ, и донесохъ ти: кого то ты, о мажъ, тзѣжъ оусердно, за да не бы се слѣчило нещо ломеждъ мене и тебе. И така она abide и сосъ благорѣніе тзѣде мастакблка та, а жена та сосъ такова виненіе покры срамъ а си предъ мажа своего.

Бижъ прочеъ, о царю, какви лѣкавства има жени те. Койстиннъ, какво да искатъ направуватъ. За това не требе скоро да ги повѣрва человѣкъ, до не испыта истина та. Тоа примѣръ човѣши царь, пакъ заповѣда да не оубыватъ сына мъ.

Лѣкавства всесквернила жены и наложници царскїа.

Ез шестый оуже день злонравна та она наложица царска човѣши, зашо царь заповѣда пакъ, да не оубиватъ сына мъ, оуплашивше и смѣтисе много, размсливши въ себѣ, защо царскїи сынъ оутре на седьмъ день ще продуми на баща си, и ще мъ обави лѣкавите и злы те нейны дѣла, и не само ще се посрами, и ще воспрѣеме смерть лютя. Тѣмже вознамѣри да оубие, и да се избави отъ поносна та смерть, не